वालिपुत्रस्य नीलस्य मम राज्ञश्च धीमतः। यावज्ञानामि वैदेकी यदि जीवति वा न वा ॥३०॥ तत्रैव चित्रिष्यामि तां दृष्ट्रा जनकात्मजां। द्रपेणानेन तु मया न शकां रात्तसीं पुरीं ।। ३१।। प्रवेष्टुं राज्ञसिर्दे प्तर्गुप्तां बलसमन्वितैः। उग्रीतसो महावीर्या बलवत्तश्च राच्नसाः ॥३२॥ वञ्चनीया मया सर्वे जानकीं परिमार्गता । लच्यालच्येण द्रयेण रात्रौ लङ्कां पुरीमिमां ॥ ३३ ॥ प्रवेष्टुं प्राप्तकात्नो मे कृत्यं साधियतुं मक्त् । पुनश्च चित्तयामास क्नुमान् मारुतात्मतः ॥ ३४॥ कनोपायेन पश्येयं मैथित्तीं जनकात्मज्ञां । श्रदृष्टो राज्ञसेन्द्रेण रावणेन दुरात्मना ॥३५॥ न विनश्येत् कयं कार्यं रामस्य विदितात्मनः। पश्येयं कथमेकाले रिकृतां जनकात्मजां ॥ ३६॥ भूता स्वर्धा विनश्यित देशकालविरोधिताः। विक्तवं द्रतमासाय तमः सूर्यीद्ये यथा ।। ३०।। ग्रयीनयीलरे बुद्धिनिश्चितापि न शोभते। घातयित कि कार्याणि दूताः पण्डितमानिनः ॥ ३०॥ न विनश्येत् कयं कार्यं वैक्तव्यं न कथं भवेत्। लङ्घनं च समुद्रस्य कथं तु न वृथा भवेत् ॥ ३१ ॥